

Raadsvoorstel

jaar	stuknr. Raad	categorie/agendanr.	stuknr. B. en W.
2009	RA09.0109	A 8	09/931

Onderwerp:

Invoering (verbrede) Rioolheffing

Portefeuillehouder: J. Kuper

Dienst Publiek

B&B-Belastingen

T. T. Zondag, telefoon ((0591)68 51 50)

Aan de gemeenteraad

Voorgesteld besluit

De verordening op de heffing en invordering van een Rioolheffing 2010 vast te stellen

Samenvatting

Voor de bekostiging van nieuwe gemeentelijke watertaken is door de wetgever een nieuwe verbrede rioolheffing voorgeschreven. De hiermee verbandhoudende wijzigingen van de Gemeentewet, de Wet op de waterhuishouding en de Wet Milieubeheer hebben inmiddels kracht van wet gekregen. Het huidige rioolrecht wordt door de 'Wet gemeentelijke watertaken' vervangen door een bestemmingsheffing.

Gemeenten hebben op grond van het overgangsrecht tot en met het jaar 2009 de tijd om hun heffingssysteem in overeenstemming met deze nieuwe wet te brengen.

Vooruitlopend op het nieuwe GRP behelst dit voorstel deze heffing in te voeren. In een afzonderlijk voorstel hebben wij u geïnformeerd over een tijdelijke verlenging van de geldigheidsduur van het huidige GRP tot het moment waarop het nieuwe GRP wordt vastgesteld.

Met de invoering van de (verbrede) Rioolheffing wordt de juridische basis gelegd om de kosten van riooltaken te kunnen (blijven) verhalen.

Omdat de inhoudelijke discussie over deze taken gevoerd moet worden in het kader van de opstelling van het nieuwe GRP stellen wij voor om voor het jaar 2010 alleen een juridisch/technische aanpassing van het bestaande Rioolrecht door te voeren, waarbij geen consequenties voor het tarief optreden.

Bijlagen: geen

Stukken ter inzage:

Collegebesluit 27-10-09 en de daarbij behorende stukken.

De verordening op de heffing en invordering van een Rioolheffing 2010

jaar	stuknr. Raad	categorie/agendanr.	stuknr. B. en W.
2009	RA09.0109	A 8	09/931

1. Aanleiding voor het voorstel

De afgelopen jaren is de frequentie en intensiteit van hevige regenbuien toegenomen. Gevolg is een stijgende kans op wateroverlast in het bebouwde gebied. Daarnaast is in 40 % van de gemeenten sprake van grondwaterproblemen, althans in delen van die gemeenten.

De bestaande wetgeving was onvoldoende toegesneden op een adequate aanpak van deze problematiek door gemeenten. Verantwoordelijkheden waren niet in alle gevallen duidelijk geregeld en een geschikt bekostigingsinstrument ontbrak.

Op 1 januari 2008 is daarom de Wet gemeentelijke watertaken in werking getreden. Deze wet heeft officieel de naam “Wet verankering en bekostiging watertaken”, daarmee heeft de wetgever willen aangeven dat het in feite gaat om al bestaande taken.

Deze wet moet de gemeenten beter in staat stellen een bijdrage te leveren aan de aanpak van de watervraagstukken in bebouwd gebied.

Gemeenten krijgen, naast de al bestaande zorgplicht voor het vuile afvalwater, zorgplichten voor de inzameling en verwerking van overtollig hemelwater en grondwater.

Gemeenten moeten beleid ontwikkelen hoe zij deze zorgplichten invullen.

Een nieuw Gemeentelijk Riolerings Plan is daarvoor een uitstekend instrument en aan de opstelling daarvan wordt momenteel hard gewerkt. De invoering daarvan zal echter niet vóór het voorjaar van 2010 kunnen plaatsvinden.

Het Gemeentelijke Riolerings Plan is de aangewezen plaats om het inhoudelijke beleid te formuleren en om inhoudelijke keuzes te maken.

De bekostiging van een en ander hangt daarmee uiteraard samen, maar is een afgeleide van de inhoudelijke keuzes.

Voor de bekostiging is door de wetgever een nieuwe verbrede rioolheffing voorgeschreven.

De hiermee verbandhoudende wijzigingen van de Gemeentewet, de Wet op de waterhuishouding en de Wet Milieubeheer hebben inmiddels kracht van wet gekregen. Het huidige rioolrecht wordt door de ‘Wet gemeentelijke watertaken’ vervangen door een bestemmingsheffing.

Net als het huidige rioolrecht mag ook de nieuwe heffing maximaal kostendekkend zijn. Met de invoering van de nieuwe bestemmingsheffing wordt geen wijziging beoogd in het heffingssysteem dat gemeenten al gebruiken voor het rioolrecht. Bestaande heffingsmaatstaven als bijvoorbeeld de WOZ-waarde worden door deze wet nadrukkelijk toegestaan.

Gemeenten hebben op grond van het overgangsrecht tot en met het jaar 2009 de tijd om hun heffingssysteem in overeenstemming met deze nieuwe wet te brengen. Wij komen daarom op dit moment, vooruitlopend op het nieuwe GRP, met een voorstel om deze heffing in te voeren. In een afzonderlijk voorstel zullen wij u informeren over een tijdelijke verlenging van de geldigheidsduur van het huidige GRP tot het moment waarop het nieuwe GRP wordt vastgesteld.

De vraag hoe hoog de kosten zijn of worden is sterk afhankelijk van het antwoord op de vraag hoe de zorgplichten worden ingevuld en andere keuzes die in het GRP worden gemaakt. Daarom lijkt het op dit moment raadzaam om deze te beperken tot het kostenniveau van het huidige GRP. Als immers gekozen zou worden om met ingang van 2010 ook andere, nieuwe kosten mee te nemen, dan moet ook bekend zijn welke kosten daaronder moeten vallen en dus wat de gemeentelijke ambities ten aanzien van de zorgplichten zijn. De financiële vertaling van deze keuzes zal dan vanaf het jaar 2011 kunnen optreden.

Bij een andere benadering zouden we het gevaar lopen kosten op te voeren die we niet maken of waarvan de hoogte in het geheel niet bekend is.

De huidige kosten van ongeveer € 7,7 miljoen per jaar zijn daarentegen gebaseerd op het bestaande GRP en hebben daarmee een stevige basis.

In feite kan gesteld worden dat de volgorde van de besluitvormingstrajecten noodgedwongen omgekeerd plaats vindt. De door de wetgever gegeven overgangstermijn dwingt ons echter daartoe.

2. Argumentatie/beoogd effect

Met de invoering van de (verbrede) Rioolheffing wordt de juridische basis gelegd om de kosten van riooltaken te kunnen (blijven) verhalen.

Omdat de inhoudelijke discussie over deze taken gevoerd moet worden in het kader van de opstelling van het nieuwe GRP stellen wij voor om voor het jaar 2010 alleen een juridisch/technische aanpassing van het bestaande Rioolrecht door te voeren.

3. Relatie met bestaand beleid/eerder genomen besluiten

Tijdens de begrotingsbehandeling voor 2005 is in november 2004 besloten tot de invoering van een kostendekkende rioolretributie met ingang van 2006.

De kosten van rioleringen werden op grond van het vigerende Gemeentelijke Riolerings Plan, vastgesteld in de raadsvergadering van april 2005, voor de jaren 2006 tot en met 2012 op ongeveer € 7,5 miljoen gemiddeld per jaar berekend. De kostenstijgingen hadden vooral te maken met veroudering van het systeem, toename van de hoeveelheid hemelwater en milieumaatregelen. Zo werden de eisen voor overstortingen van gemengd rioolwater (vuilwater gemengd met schoon regenwater) op oppervlaktewater verscherpt.

De mate van kostendekkendheid zou uiteindelijk 100% moeten bedragen. In 2006 bedroeg de kostendekkendheid 60%. Voor het geleidelijk toegroeien naar 100% werd een egaliseringsreserve gevormd, die werd gevoed door incidentele bijdragen van de Waterschappen en van het Ministerie van Verkeer en Waterstaat, alsmede door (investerings)reserveringen uit voorgaande jaren. Dat maakt dat de verhoging van de opbrengst voor 2006 beperkt kon worden tot € 4,5 miljoen, toch nog een verhoging van € 3,0 miljoen ten opzichte van de daarvoor bestaande opbrengst van € 1,5 miljoen.

Voor de jaren daarna diende de totale opbrengst jaarlijks met € 0,5 miljoen te worden verhoogd, zodat in 2012 het rioolrecht volledig kostendekkend zou zijn.

In het kader van een lastenverlichting voor de burgers werd in 2009 eenmalig de afgesproken groei van de opbrengst met € 0,5 miljoen per jaar niet doorgevoerd.

Dit betekent dat 100 % kostendekkendheid in het jaar 2012 niet gehaald zal worden, naar huidig inzicht zal dat omslagpunt aan het eind van 2013 liggen.

Als nog steeds wordt uitgegaan van globaal € 7,7 miljoen aan kosten in 2010 voor de rioleringskosten en een geraamde opbrengst in 2010 van € 6.204.365,-- resulteert een kostendekkendheid van 80 %.

Onder de kosten worden mede begrepen de inningskosten en de niet verkregen opbrengsten als gevolg van kwijtschelding. De heffing vindt voor 40% bij de gebruikers plaats en voor 60% bij de eigenaren.

De heffing bij eigenaren en bij gebruikers van onroerend goed vindt plaats op basis van de WOZ-waarde van het eigendom, met voor alle objecten een gelijk tarief, waarbij de verhouding tussen het gebruikers- en het eigenarentarief 1:1,5 is.

Boven een WOZ-waarde van € 2,5 miljoen wordt er niet geheven.

4. Afstemming met externe partijen/communicatie

De communicatie zal gericht moeten zijn op het feit dat het hier een technisch/juridische aanpassing van het huidige rioolrecht betreft, waarbij geen consequenties voor het tarief optreden. Inhoudelijke beleidskeuzes zullen bij de vaststelling van het GRP plaatsvinden.

5. Overige afwegingen.

De nieuwe wetgeving kent een aantal andere nieuwe elementen

Zo is het centrale begrip aansluiting op een andere manier ingevuld.

In de oude situatie was er sprake van een aansluiting als de gemeente “naar de burger toekwam” om afvalwater in te zamelen, kortom als er in fysieke zin een aansluiting was.

In de nieuwe definitie is er sprake van een aansluiting als een perceel water aanbiedt (of dat nu afvalwater, hemelwater of grondwater is).

Het gaat dus om water dat van een perceel gaat naar een gemeentelijke voorziening, deze voorziening kan ook bestaan uit bijvoorbeeld oppervlaktewater. Er kunnen dientengevolge categorieën bijkomen die geen fysieke aansluiting op het riool hebben, zoals garageboxen, loodsen op industrieterreinen etc.

Riolering is gedefinieerd als alles wat bijdraagt aan een van de zorgplichten.

Alle kosten die de gemeente maakt voor de uitvoering van de zorgplichten kan zij met de nieuwe heffing verhalen, dus bijvoorbeeld ook de kosten van een IBA (als zij zelf deze kosten voor haar rekening neemt) of een deel van de straatveegkosten.

Dit vegen voorkomt immers voor een deel het onderhoud van een rioolbuis.

Omdat ook voor deze keuzes het GRP de basis moet vormen stellen wij voor om ook daarover pas definitieve besluiten te nemen na de vaststelling van het nieuwe GRP.

Ook daarna kunnen deze nieuwe categorieën in de heffing worden betrokken, heffen is toegestaan binnen drie jaar na vaststelling van de belastingschuld.

Er is nu sprake van een heffing, terwijl in het verleden sprake was van een retributie of een recht.

Een heffing heeft in fiscale termen betrekking op een algemeen belang, terwijl een retributie of een recht ziet op een individueel belang.

De Wet geeft de bevoegdheid om twee heffingen in te voeren, één voor de afvalwaterzorgplicht en één voor de andere zorgplichten.

De VNG en andere deskundigen raden een dergelijke splitsing echter stellig af.

De kosten van het bestaande systeem zijn immers al in het (verre) verleden gemaakt en zijn administratief niet meer te splitsen in bijvoorbeeld de zorg voor afvalwater en hemelwater.

Daarnaast is nog lang niet het gehele stelsel gescheiden, dus zou een dergelijke splitsing van de bekostiging alleen in delen van de gemeente kunnen worden doorgevoerd.

Bovendien zou een dergelijke splitsing weinig toegevoegde waarde hebben, zolang niet tegelijkertijd ook alle gemaakte kosten gesplitst kunnen worden naar de verschillende zorgplichten.

6. Financiële consequenties/voorgestelde dekking

Omdat de nieuwe heffing nog niet volledig kostendekkend zal zijn zal de dekking van het ontbrekende deel van de kosten gevonden moeten worden in het bestaande egalisatiefonds.

Dit fonds biedt daartoe de financiële ruimte.

Een concept-besluit is bijgevoegd.

Emmen, 27 oktober 2009.

Burgemeester en wethouders van Emmen,
de secretaris,   de burgemeester,

A.J. Mewe

C. Bijl

jaar	stuknr. Raad	categorie/agendanr.	stuknr. B. en W.
2009	RA09.0109	A 8	09/931

Raadsbesluit

De raad der gemeente Emmen;

gelet op het voorstel van het college van 27 oktober 2009, nr. 09/931;

gelet op artikel 228 a van de Gemeentewet;

b e s l u i t :

vast te stellen

VERORDENING OP DE HEFFING EN INVORDERING VAN EEN RIOOLHEFFING 2010

Begripsbepalingen

Artikel 1

Deze verordening verstaat onder:

- a. perceel: een roerende zaak in de zin van de Verordening op de heffing en de invordering van belastingen op roerende woon- en bedrijfsruimten 2010, een onroerende zaak of een zelfstandig gedeelte daarvan;
- b. gemeentelijke riolering: een voorziening of combinatie van voorzieningen voor inzameling, verwerking, zuivering of transport van afvalwater, hemelwater of grondwater, in eigendom, in beheer of in onderhoud bij of voor rekening van de gemeente;
- c. water: huishoudelijk afvalwater, bedrijfsafvalwater, hemelwater of grondwater.
- d. Als onroerende zaak wordt aangemerkt de onroerende zaak, bedoeld in hoofdstuk III van de Wet waardering onroerende zaken.

Aard van de belasting

Artikel 2

Onder de naam rioolheffing wordt een directe belasting geheven ter bestrijding van de kosten die voor de gemeente verbonden zijn aan:

- a. de inzameling en het transport van huishoudelijk afvalwater en bedrijfsafvalwater, alsmede de zuivering van huishoudelijk afvalwater; en
- b. de inzameling van afvloeiend hemelwater en de verwerking van het ingezamelde hemelwater, alsmede het treffen van maatregelen teneinde structureel nadelige gevolgen van de grondwaterstand voor de aan de grond gegeven bestemming zoveel mogelijk te voorkomen of te beperken.

Belastbaar feit en belastingplicht

Artikel 3

1. Onder de naam ‘rioolheffing’ worden geheven:
  - a. een heffing van degene die bij het begin van het belastingjaar het genot heeft krachtens eigendom, bezit of beperkt recht van een perceel dat direct of indirect is aangesloten op de gemeentelijke riolering, en
  - b. een heffing van de gebruiker van een perceel van waaruit afvalwater direct of indirect op de gemeentelijke riolering wordt afgevoerd.
2. Met betrekking tot de heffing als bedoeld in het eerste lid, onderdeel a, wordt als genothebende krachtens eigendom, bezit of beperkt recht aangemerkt degene die bij het begin van het belastingjaar als zodanig in de kadastrale registratie is vermeld, tenzij blijkt dat hij op dat tijdstip geen genothebende krachtens eigendom, bezit of beperkt recht is.
3. Met betrekking tot de heffing als bedoeld in het eerste lid, onderdeel b, wordt als gebruiker aangemerkt:
  - a. degene die naar de omstandigheden beoordeeld het perceel al dan niet krachtens eigendom, bezit, beperkt recht of persoonlijk recht gebruikt;
  - b. ingeval een gedeelte van een perceel – niet een gedeelte als bedoeld in artikel 4 - ten gebruike is afgestaan: degene die dat gedeelte in gebruik heeft afgestaan.

Zelfstandige gedeelten

Artikel 4

Indien gedeelten van een in artikel 3 bedoeld perceel blijkens hun indeling bestemd zijn om als afzonderlijk geheel te worden gebruikt, wordt de belasting geheven ter zake van elk als zodanig bestemd gedeelte, met dien verstande dat indien twee of meer van die gedeelten tezamen als één geheel worden gebruikt, deze als één perceel worden aangemerkt.

Maatstaf van heffing

Artikel 5

1. De heffing als bedoeld in artikel 2 wordt geheven naar de waarde in het economische verkeer van het eigendom.
2. Ingeval het eigendom een onroerende zaak is, is de waarde in het economische verkeer de op de voet van hoofdstuk IV van de Wet waardering onroerende zaken voor de onroerende zaak vastgestelde waarde voor het tijdvak waarbinnen het belastingjaar valt.
3. Ingeval voor het eigendom geen waarde op de voet van hoofdstuk IV van de Wet waardering onroerende zaken is vastgesteld, wordt de heffingsmaatstaf van dat eigendom bepaald met overeenkomstige toepassing van de artikelen 17, 18 en 20, tweede lid, van de Wet waardering onroerende zaken, naar de waarde die het eigendom op 1 januari voorafgaande aan het belastingjaar heeft en naar de staat waarin het eigendom op 1 januari van het betreffende belastingjaar verkeert.
4. De waarde in het economisch verkeer van het eigendom, vastgesteld overeenkomstig de voorgaande artikelleden, zal voor de heffing van de heffing als bedoeld in artikel 2 niet meer bedragen dan € 2.500.000.

Vrijstellingen

Artikel 6

In afwijking in zoverre van artikel 5 wordt bij het bepalen van de maatstaf van heffing buiten aanmerking gelaten, voorzover dit niet reeds is geschied bij de bepaling van de in dat artikel bedoelde waarde, de waarde van:

- a. ten behoeve van de land- of bosbouw bedrijfsmatig geëxploiteerde cultuurgrond, daaronder medebegrepen de open grond, alsmede de ondergrond van glasopstanden, die bedrijfsmatig aangewend wordt voor de kweek of teelt van gewassen, zonder daarbij de ondergrond als voedingsbodem te gebruiken;
- b. glasopstanden die bedrijfsmatig worden aangewend voor de kweek of teelt van gewassen voor zover de ondergrond daarvan bestaat uit de in onderdeel a bedoelde grond;
- c. onroerende zaken die in hoofdzaak zijn bestemd voor de openbare eredienst of voor het houden van openbare bezinningskomsten van levensbeschouwelijke aard, een en ander met uitzondering van delen van zodanige onroerende zaken die dienen als woning;
- d. één of meer onroerende zaken die deel uitmaken van een op voet van de Natuurschoonwet 1928 aangewezen landgoed met uitzondering van de daarop voorkomende gebouwde eigendommen;
- e. natuurterreinen, waaronder mede worden verstaan duinen, heidevelden, zandverstuivingen, moerassen en plassen, die door rechtspersonen met volledige rechtsbevoegdheid welke zich uitsluitend of nagenoeg uitsluitend het behoud van natuurschoon ten doel stellen, beheerd worden;
- f. openbare land- en waterwegen en banen voor openbaar vervoer per rail, een en ander met inbegrip van kunstwerken;
- g. waterverdedigings- en waterbeheersingswerken die worden beheerd door organen, instellingen of diensten van publiekrechtelijke rechtspersonen met uitzondering van de delen van zodanige werken die dienen als woning;
- h. werken die zijn bestemd voor de zuivering van riool- en ander afvalwater en die worden beheerd door organen, instellingen of diensten van publiekrechtelijke rechtspersonen, met uitzondering van de delen van zodanige werken die dienen als woning;
- i. werktuigen die van een onroerende zaak kunnen worden afgescheiden zonder dat beschadiging van betekening aan die werktuigen wordt toegebracht en die niet op zichzelf als gebouwde eigendommen zijn aan te merken;
- j. straatmeubilair, waaronder begrepen alle zodanig gebouwde eigendommen -niet zijnde gebouwen- welke zijn geplaatst ten gerieve of in het belang van het publiek, ten dienste van het verkeer of ter verfraaiing van de gemeente, zoals lichtmasten, verkeersinstallaties, standbeelden, monumenten, fonteinen, banken,abri's, hekken en palen;
- k. plantsoenen, parken en waterpartijen, die bij de gemeente in beheer zijn of waarvan de gemeente het genot heeft krachtens eigendom, bezit of beperkt recht.
- l. begraafplaatsen, urnentuinen en crematoria, met uitzondering van delen van zodanige onroerende zaken die dienen als woning.

Belastingtarieven

Artikel 7

Het tarief van de belasting bedraagt een percentage van de heffingsmaatstaf als bedoeld in artikel 5 van deze verordening.

Het percentage bedraagt voor:

- a. de eigenarenbelasting
  1. voor onroerende zaken die in hoofdzaak tot woning dienen 0,0370 %;
  2. voor onroerende zaken die niet in hoofdzaak tot woning dienen 0,0388 %.
- b. de gebruikersbelasting
  1. voor onroerende zaken die in hoofdzaak tot woning dienen 0,0257 %;
  2. voor onroerende zaken die niet in hoofdzaak tot woning dienen 0,0271 %.

Belastingjaar

Artikel 8

Het belastingjaar is gelijk aan het kalenderjaar.

Wijze van heffing

Artikel 9

De heffingen worden bij wege van aanslag geheven.

Ontstaan van de belastingschuld en heffing naar tijdsgelang

Artikel 10

1. De heffing als bedoeld in artikel 3, eerste lid, onderdeel a zijn verschuldigd bij het begin van het belastingjaar.
2. De heffing als bedoeld in artikel 3, eerste lid, onderdeel b zijn verschuldigd bij het begin van het belastingjaar of, zo dit later is, bij de aanvang van de belastingplicht.
3. Indien de belastingplicht als bedoeld in artikel 3, eerste lid, onderdeel b in de loop van het heffingstijdvak aanvangt, is de belasting verschuldigd voor zoveel twaalfde gedeelten van de voor dat jaar verschuldigde belasting als er in dat jaar, na de aanvang van de belastingplicht, nog volle kalendermaanden overblijven. De belastingschuldigheid gaat in op de eerste dag van de maand, volgend op het ontstaan van de belastingplicht.
4. Indien de belastingplicht in de loop van het belastingjaar is geëindigd, wordt gedeeltelijk ontheffing van belasting verleend. Het bedrag der ontheffing wordt gesteld op zoveel twaalfde delen van het verschuldigde jaartarief als er nog kalendermaanden in het belastingjaar moeten verstrijken nadat de aanvraag is ingediend, tenzij het bedrag van de ontheffing minder bedraagt dan € 10,--.
5. Belastingbedragen van minder dan € 10,-- worden niet geheven.

Termijnen en wijze van betaling

Artikel 11

1. In afwijking van artikel 9, eerste lid, van de Invorderingswet 1990 moeten de aanslagen worden betaald in vier gelijke termijnen waarvan de eerste vervalt op de laatste dag van de maand, volgend op de maand die in de dagtekening van het aanslagbiljet is vermeld en elk van de volgende termijnen telkens een maand later.
2. In afwijking van het eerste lid geldt, ingeval het totaalbedrag van de op één aanslagbiljet verenigde aanslagen, of indien het aanslagbiljet maar één aanslag bevat het bedrag daarvan, meer is dan € 50,--, zolang de verschuldigde bedragen door middel van automatische betalingsincasso kunnen worden afgeschreven, dat de aanslagen worden betaald in negen gelijke termijnen. De eerste termijn vervalt één maand na dagtekening van het aanslagbiljet en elk van de volgende termijnen telkens een maand later.

3. In afwijking van het eerste lid geldt, ingeval het totaalbedrag van de op één aanslagbiljet verenigde aanslagen, of indien het aanslagbiljet maar één aanslag bevat het bedrag daarvan, minder of gelijk is aan € 50,--, dat de aanslag in één termijn moet worden betaald. Deze termijn vervalt vóór de laatste dag van de maand, volgend op de maand die in de dagtekening van het aanslagbiljet is vermeld.
4. De Algemene termijnenwet is niet van toepassing op de in de voorgaande leden gestelde termijnen.

Nadere regels door het college van burgemeester en wethouders

Artikel 12

Het college van burgemeester en wethouders kan nadere regels geven met betrekking tot de heffing en de invordering van de rioolheffing.

Inwerkingtreding en citeerartikel

Artikel 13

1. De "Verordening op de heffing en invordering van rioolrechten 2009", zoals die luidt per 1 januari 2009, wordt ingetrokken met ingang van de in het derde lid genoemde datum van ingang van de heffing, met dien verstande dat zij van toepassing blijft op de belastbare feiten die zich voor die datum hebben voorgedaan.
2. Deze verordening treedt in werking met ingang van de tweede dag na die van de bekendmaking.
3. De datum van ingang van de heffing is 1 januari 2010.
4. Deze verordening kan worden aangehaald als "Verordening rioolheffing 2010".

Vastgesteld in de openbare vergadering
van de raad van 17 december 2009,

de griffier,

de voorzitter,

H.D. Werkman

C. Bijl